

Ni og tredfundstyvende Møde.

Søndagen den 1ste April 1888 Kl. 3^{1/2}.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Statsrevisor Dinesen har jeg modtaget en Skrivelse, hvori han med Tak modtager det paa ham faaldne Valg som Statsrevisor for næste Finantsaar.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende: Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1888 til 31te Marts 1889.

(Fællesudvalgets Indstillinger findes i Tillæg B.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ordføreren (Schlegel:) Jeg vil fatte mig i stor Korthed, og jeg haaber, at det ikke vil misforstaas af de Herrer. De ere allesammen saa fuldt inde i Situationen, at De ikke behøve nogen større Forklaring. Udvalget har bestræbt sig for at komme til en Overensstemmelse, men det beklages fra alle Sider, tør jeg sige, at det ikke er lykkedes. Det Punkt, som Mindretallet fremhæver som Hovedgrunden til, at en Overenskomst ikke kunde naas, er, at de provisoriske Love ikke ere naaede ned til Folkethinget og ikke have kunnet blive behandlede der, idet Mindretallet desaarjag mente, at det ikke kunde give Bevillingen til disse Love. Det er en Anskuelse, som Flertallet mener er urigtig. Vi mene, at der ikke her paa Finantsloven er Tale om disse provisoriske Loves Indhold, at de ikke skulde diskuteres paa Finantsloven, og at den Bemærkning, Mindretallet gjør, for saa vidt er ligegyldig. Vi mene, at det er bestaaende Love, og til bestaaende Love bør og kunne Bevillingerne ikke negtes paa Finantsloven. Den Omstændighed, at man bevilger dem

paa Finantsloven, kan derfor aldeles ikke præjudicere Noget med Hensyn til disse Loves Indhold. Man kan være saa uenig om dem, som man vil, selv om man ikke mener, at man paa Finantsloven kan negte Bevillingen til dem. Vi have derfor desværre, fordi vi ikke kunde blive enige paa disse Punkter, ikke kunnet naae til nogen Overensstemmelse, og Flertallet i Fællesudvalget, og jeg paa dets Vegne, anbefale det høie Thing at stemme for, at Finantsloven affattes saaledes, som Landsthinget ved eneste Behandling har vedtaget den.

Th. Nielsen: Jeg kan ogsaa fatte mig i Korthed, saa meget mere som den ærede Ordførers Bemærkninger ikke give Anledning til en længere Udvikling. Jeg skal blot supplere dem med den Bemærkning, som forøvrigt jo ogsaa laa i den ærede Ordførers Udtalelser, at det ikke er om upolitiske Endringer, for at bruge dette Udtryk, at Uenigheden egentlig har staaet. Dem kunde man nok komme overens om, naar ikke Bevillingen til de foreløbige Love var. Den ærede Ordfører bemærkede, at det var bestaaende Love. Jeg tilføjer, hvad forresten Alle vide, at det tillige er foreløbige Love, og derfor er det vor Anskuelse, at det andet Thing har Krav paa at komme til at stemme over dem, og at deres Skjæbne skal afgjøres andetsteds end paa Finantsloven. Det er en Selvfølge, at naar Flertallets Endringer vedtages, kan Mindretallet ikke stemme for Finantsloven med et saadant Indhold, men maa stemme derimod.

Da Ingen yderligere ønskede Ord, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Forslag af Fællesudvalgets Mindretal, (se Tillæg B) gaaende ud paa, at Finantslovsforslaget vedtages uforandret, saaledes som det blev vedtaget i Folkethinget ved eneste Behandling den 22de Marts d. A.

forkastedes med 40 Stemmer mod 14.

Forslag af Fællesudvalgets Flertal (se Tillæg B), gaaende ud paa, at Finantslovsforslaget vedtages uforandret, saaledes som det blev vedtaget i Landsthinget ved eneste Behandling den 23de Marts d. A.

vedtoges med 40 Stemmer mod 15.